

Det koster et Stør over disse 3 Skoler, som forekommer mig uheldigt, og jeg synes ikke, der er Grund til at kaste en saadan Skygge paa disse Skoler. Jeg mener derfor, at det havde været nok saa henholdsfuldt, om man havde ladet denne strenge Fortolkning af Højskoleloven træde i Kraft til næste Aar og derimod i Aar optaget disse 3 Skoler, da det er haardt at ramme dem paa den Maade, som det her sker. I Fremtiden maa en ny Højskole altsaa helst begynde 1ste November, men selv om den gør det, maa den altsaa have været i Gang 1½ Aar, før den kan faa Statsunderstøttelse og Statsanerkendelse, og fattige Elever, der ville paa en saadan Skole, skulle dog altsaa vente 2 Aar, inden de kunne faa Del i den Understøttelse, der tildeles fattige Elever. Det er, som sagt, en Fortolkning, som er streng, og som jeg ikke mener, nødvendigtvis bør lægges ind i Lovens Ord. Jeg kunde derfor for mit Vedkommende være tilbøjelig til at stemme for disse 3 Skoler. Anerkendelse og opfordre Tinget til at gøre det samme, fordi det forekommer mig, at naar Finansudvalget fremsætter en saadan Fortolkning først ved Finanslovens 3dje Behandling, lige ved Finansaarets Udløb, er det ikke ganske rigtigt, at 3 Højskoler, der ere i god Gang skulle lide under, at man saa pludselig indfører en ny Fortolkning. — Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgfreds (Klausen) omtalte Bevillingerne til Højskolerne og Aftenkolerne. Det ærede Medlem var saa elskværdig, før jeg fik Ordet, at gøre mig opmærksom paa, at han havde mig i venlig Erindring. Det er for saa vidt imigrende for mig, at jeg, om ikke just er hans lærer, saa dog hans stadige Tante. Det ærede Medlem gjorde i øvrigt nogle Sammenligninger imellem Højskole- og Aftenkolebevillingerne, der vidnede om, at det ærede Medlem i dette Forhold talte noget henad, som den blinde taler om Farverne, og det ligger sikkert i, at det ærede Medlem ser paa disse Forhold med københavnske Øjne. Han er ikke rigtig klar over, hvordan der virkelig ser ud paa Landet i dette Forhold. Det ærede Medlem omtalte Højskoleloven og Højskolebevillingerne paa en Maade, der ikke var ganske rigtig. Han sagde bl. a.: Højskoler ere jo Skoler særlig for Gaardmandsklassen, og det er jo ikke saa underligt, at denne Klasse, der er saa vel repræsenteret i dette Ting, i Tide har sørgt for, at disse Skoler ere blevne saa vel stillede. Det ærede Medlem tager fuldstændig fejl, naar han gaar ud fra, at Højskoler kun ere Skoler for Gaardmandsklassen. Jeg vil anbefale det ærede Medlem at gæste Højs-

skolerne. Han kan have godt af at se denne Virksomhed een Gang i sit Liv. Han vilde da erfare, at paa Højskolebanken sidde ikke blot Gaardmandsønner, men mange fattige Tjenestekarle. Og naar det ærede Medlem mente, at man havde været farrig med at give de fattige Hjælp til at søge Højskolerne, saa tager han ogsaa fuldstændig fejl, thi Højskoleloven indeholder en Bestemmelse om, at der hvert Aar skal udbetales 180,000 Kr. alene til fattige Elevers Højskoleundervisning. Det ærede Medlem beklagede sig over, at man i København kun havde erholdt 3,400 Kr. af de til Højskoleelever bevilgede Penge. Han vilde trøste mig med, at Bevillingen til Aftenkoler ikke berørte København, og i samme Aandedræt beklagede han sig over, at af de til fattige Elevers Højskoleophold bevilgede Midler fik København kun 3,400 Kr. Men det skulde da ikke være Københavnernes egen Skyld? Jo, det er affurat Københavnernes egen Skyld! Den Bevilling staar jo aaben ogsaa for de fattige unge Menneker i København. Men det kan godt være, at det ikke er fint nok for Københavnerne at være paa Højskolen, og at det kan være Grunden til, at de ikke søge Understøttelse til et Besøg paa Højskolerne. Det kan ogsaa ligge i, at den Undervisning, der gives paa Højskolerne, ikke hører til „den højeste Oplysning“, i alt Fald ikke til den Art Oplysning, man ønsker her i København. Det er ikke Lovens eller Rigsdagens Skyld, men Københavnernes egen, naar de ikke tage paa Højskole. Udgangen er aaben for alle, ogsaa for Københavnerne, ikke blot til Højskolerne, men til Statskassens Understøttelse til fattige Elever. Det ærede Medlem mente, at med Hensyn til Aftenkolerne Undervisning var Forholdet et ganske andet; her var det særlig de fattige Tjenestekarle og de ubemidlede Folks Børn, der søgte dertil. Og ogsaa dette er en fuldstændig Fejltagelse, der beror paa, at det ærede Medlem ikke har Kendskab til dette Forhold. Her sidder i denne Sal adskillige Lærere, der selv have holdt Aftenkole, og som have gjort den Erfaring, at der i mange Tilfælde var lige saa mange Gaardmandsønner som Fattigmandsønner i deres Aftenkole, thi Tilslutningen til denne Undervisning afhænger ikke af, om man er en fattig Karl eller en rig Mand's Søn; det afhænger af, hvilken Interesse man har for en saadan Undervisning, og hvilken Dhygtighed denne Undervisning ledes med af vedkommende Lærer. Det ærede Medlem endte med at fortælle os, at det var ham, der havde Vren af, at de 10,000 Kroner til Aftenkolerne nu bleve forhøjede til 20,000